

Bifrenaria harrisoniae

KESÄKUU 2009

©Teksti ja kuvat Oili Pentinsaari

Alkuperä

Bifrenaria harrisoniae on ollut orkideaharrastajien suosiossa vuodesta 1821 lähtien, jolloin se esiteltiin ensimmäistä kertaa Englannissa. Myös Suomessa tiedetään kasvia kasvatetun jo pitkään.

Bifrenaria harrisoniae on kotoisin Brasilian rannikolta, Rio de Janeiron osavaltion alueelta. Se kasvaa useimmiten litofyyttinä 200–700 m:n korkeudella lähes pystysuorilla kallioilla, joihin aamurainko pääsee esteettä paistamaan ja joilla tuulet kuivattavat liian kosteuden. Alueen lämpötila on kesällä 25–27 astetta, öisin 19–20 astetta, eivätkä lämpötilojen vaihtelut ole kovin suuria eri vuodenaikoina. Selkeää sade- tai kuivaa kautta ei esiinny, mutta talvella sataa parin kuukauden ajan vähemmän. Sateet ovat äkillisiä, rajuja kuuroja, ja ilmankosteus on 75–80 % läpi vuoden. Valoisa ja pimeä aika ovat kautta vuoden lähes yhtä pitkät.

Kuvaus

Bifrenaria harrisoniae on keskikokoinen 25–40 cm korkea orkidea. Sen neliskanttinen, pitkänomainen varsimukula on kooltaan 5–9 cm, ja siitä kasvaa yksi, kiiltävän vihreä, 18–30 cm pitkä ja 13 cm leveä lehti.

Uusimman varsimukulan tyveltä kasvaa keväällä noin 5 cm:n korkuinen kukkavarsi, johon avautuu 1–3 voimakkaasti tuoksuvaa kukkaa. Valkoinen, vahamainen kukka on kooltaan 6–8 cm. Kukan pohjaväri voi olla myös kermankeltainen tai hieman vihertävä. Näyttävä huuli on karvainen, väriltään kirkkaan viininpunainen, ja siinä on tummempia suonia. Nielussa on keltaista.

Kasvatus

Filippa Bredenberg hankki kasvinsa vuosi sitten ja yhdisti suurehkoon ruukkuun kaksi kasvia. Kasvualustan kaaranpalat ovat suhteellisen isoja, joten ne kuivahtavat nopeasti. Ruukun koko mahdollistaa kuitenkin harvahkot kasteluvälit. Ravinnetta kasvi on saanut kasvukaudella ja merileväuutetta talvisin. Filippa ei vienyt kasvia ulos kesällä.

Bifrenaria harrisoniae saa helposti lehtiinsä laikkuja, mutta niitä voi torjua tehokkaalla tuuletuksella. Nuoriin versoihin ei saa joutua vettä, koska ne mätänevät helposti.

Kirjallisuudessa neuvotaan, että uudelleenistutus tehdään vain tarvittaessa, sillä kasvi häiriintyy helposti istutettaessa uuteen kasvualustaan. Kun kasville on saatu mieluisat olot, sitä ei myöskään pidä tarpeettomasti siirrellä paikasta toiseen.

Lähteet

Baker & Baker: Orchid species culture www.orchidculture.com (29.04.09)

Puupponen, Suuri Orkideakirja, Atena Kustannus 2001
